

Öksüz Olmalı Cümle

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Kasım 2017

İşte'ler emrediyor işkillenen duygulara hürmeten,
Kanıtlar ise emre amade kuşpalazında seyri ölümün,
Maktulün izleri kanıtlarla hemhal
Ölgün günün zifiri tebessümü belli ki beyhude bir ikram,
Yine evrenden tescilli yazsız akşamları Kasım'a sunduğu ömrün.

Naşı gölgelerin sevici birer lehim,
Beşer ile hasbıhal eden meleklerin tanzimi
Kırık bir nizam, kırılğan hecelerde çatı bellediği
Kiplerin de sona meyleden tahayyülün açık kapı illeti
Kapattığı gözlerinde Tanrının izafı bir dokunuş
Âdeme secde etmeyen iblis kadar kararlı iken nefis.

Harcîâlem ömür, keyfe keder zulüm
Baş tacı olmalı kimine göre en münafık ölüm
Yine Besmeleme siz günün girizgâhı bilinmezi tehdit
Dünü gözlerin kapanmaz tülü gök kubbenin
İhtimam gösterdikçe elzem reçete
Duaların nezdinde yok sayan kibri.

Reşit sancılarımı bölen uyku
İnce aralıklı normalden deliye bahşedilen sunum
Hem de aşkın kaderi kadar garip bir tahakküm
Leyla'ların kayıp mutluluğuna bir çentik daha
Kaderin dokunaklı tınısında vakur bir esinti
Beynamaz mülkiyetin en tutarsız

Öksüz olmalı cümle hele ki öykünmekle övünmek arasındaki o köprüyü de ihlal etmeden tek bir imge dahi.

Tehir etmek olası hem zulmü gölgeleyen hem aşkı tetikleyen sair cümle.

Sandıklarında sakındıkların gizliyse, aklın çekmecelerinde ise çalkantılı yürek sesi sonra da sükûtu

kucakladığın geniş bir düzeneğe: ellerin titrerken sen titrini sonlandırmamak adına, sesin duyulmazken kalabalığı el yordamı takip etmek sonra da sürüklendiğine değil de sürüklemek istediklerini peşi sıra oturtmuşken bir eksene.

Sonsuzu sonlandırmak istemekle bitmiyor kaygılar ya da yeni baştan anlattığın anıların bir de anmadıkların var ki...

Ara bölmesi yine artıların sıfırla savaşı belki de nifak sokan eksileri darp etmek adına.

Kanıtlar topladıkça dünden senlerin bensiz çılgılığı.

Kayalar ufalandıkça toz bulutunun görünmez engeline takılıp da telaşe müdürü bir şiir kadar da hıçkırığa boğulmuşken.

Kıtalarda yarım, yarımlarda bütünlenme ihtimalini kayıt altına alıp da serkeş bir yüreği mahmuzlamakla yok saymak arasında gidip geldiğin.

Aklımın şafağı attı atacak aslında bir öngöründen yola çıkıp son görüş misali bir de aklın erdemlerine sahip çıkmaksa işin aslı.

Kıtalarda seğirten coğrafya.

Coğrafyaların mimarı yine halk ve demokrasi ve pekişen isyanları bastırmak adına hoş görünün mimarı kim ise ahkâm peşinde.

Gözlerim çakmak çakmak yine bilfil teyit etmekle tehir edinme ilkelerinden taviz vermediğim.

Suretlerin yanılğı, yenilgilerin yergi, yargıların ise esefle dokunduğu nice izdiham nice katliam ve nice inkâr aslında peşrevi hüznün bir de mutluluğun sarkacı korunaklı bir çetelede ardı ardına nokta atışı yaparken.

İsli söylemlerde, çakırkeyif suretlerde, kalabalık isyanlarda yine elinde meşale züğürt tesellisi ile düşüp de yollara kim ise kimin gözünden düşene aldırış etmeden gemisini kurtaran korsan kaptan.

Bir hak ihlali belki de ya da haksızlığın zanaatına kılıf geçiren hakkaniyetli bir söylence ve aklın balyalarında metazori bir gülümseme hele ki çatık kaşların Abaza ağrısına göz yuman Tanrı.

Mutluluğun iskeleti çökmüş de haberimiz yok.

Halk suskun gözükse de birbirine zulmü çok.

Aşk ölmüş de yasını tutan yok.

Yok saydıklarımızla varlığımıza ihanet etmek ya da var oluş sancımızı askıya almak belki de kükreyen aslanları darağacında sallandırmak.

Ölüm mademki huzura atf...

Aşk mademki yasaklara boyun eğmeden gövde gösterisine çıkmış.

Yollar mademki yürünmekle aşınıyor lakin aşılın dağ tepede kurda kuşa yem olmakla da ölmüyor madem...

Kurusıki bir lahza.

Lehimledikçe dünü eğreti bir güne atıfta bulunup yarının İlahi doğurganlığına da zulmedip.

Kindar yüreklerde ölümü küreyen.

Zindanlarda dünü körükleyen.

Gölgelerde aslına kavuşmak adına zinhar yalan, deyip de maskesini düşürmekle yok olmak arasında gidip gelen.

Belki de el yordamı gerçeğe ulaşıp yeri göğü inletmekle varacağı noktayı şimdiden yok sayan.

Gölgelerin laneti düşmüşken güneşin aydınlığına inat.

Surelerin aşkına gelip ömrü hepten talan eden kederi sollayan bir anlayışa da göğüs geren o çetrefilli hükümlerde anlık bir gaflete düşüp de ömürlük yenilgiyi kabullenmiş.

Belki de lav etmek yok sayılmaktan öte ölümün zikrine yaraşır bir şekilde sonlandırmakla sonu yakalamayı şerh düşmüş adalet mekanizmasına ve eninde sonunda İlahi Adaletin vuku bulacağına gönülden inanan zihniyeti yine şiar bilmişken ömür denen yolculukta.

Sakıncalarını görmezden gelip sanrıları da gerçek bilip.

Aşkın nüansında sadece kekremsi bir acı yine var oluş mertebesinde yokluk ve yoksunluk kaygısı üstelik

büyüttüğümüz değil de gözlerinde büyütüldüğümüz o şaşalı var oluş sancısına kepenk indirip bir yoklukla bir de varlıkla imtihan olduğumuz.

Göreceli ne ise görkemin şatafatı.

Batıl ile aslına ihanet eden beşerin de zafiyeti aslında tüm olup biten ve dereyi görmeden sıvadığımız paçaya bulaşan çamurdan muzdarip emsalsizliğimizle dünyaya meydan okuduğumuz.